

Ἦλθε κι' ἄλλος ἀπ' τὴν Κω
καὶ γυρεύει μερδικό.

Δεληγιάννης πρὸς τοὺς φίλους
καὶ τοῦ κόμματός του στύλους.

Ὅπου κι' ἂν εἰσθε, προσφιλεῖς ἐργάται τῆς πατρίδος,
εἴτε εἰς τὰ φορτώματα τῆς ποθητῆς σταφίδος,
ἢ περιέρχεσθε πεζοὶ τὰς πόλεις καὶ τὰς κόμας
καὶ ὑψηλὰς ἐκφέρετε διὰ τὸ μέλλον γνώμας,
ἢ εὐτυχία σᾶς γελᾷ ἢ συμφορὰ σᾶς πνίγει,
ἢ λούετε τὸ σῶμα σας, ἢ κᾶτε ἄστο κυνῆγι.

Ὅπου κι' ἂν εἰσθε, σκαπανεῖς τοῦ πρόφην μεγαλείου
καὶ συνεργάται τῆς χουστῆς ἑβδόμης Ἀπριλίου,
ἐνώπιόν μου ἔλθετε μὲ πάλλουσαν καρδίαν,
καθὼς καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐκ τῶν τετραπεράτων
ἵστῆς Θεοτόκου Μαριὰμ προσῆλθον τὴν κηδεῖαν
μετὰ σινδόνης καθαρᾶς καὶ μύρων κι' ἀρωμάτων.

Τὸ ἓνα κι' ἄλλο ἔργον σας ἀφήτε κατὰ μέρος
κι' εἰς τὰς Ἀθήνας φθάσατε, παρακαλῶ, ἐγκαίρως
κι' ἐγὼ καθὼς καὶ πάντοτε μὲ ἀνοικτὴν ἀγκάλην,
ἀπολωλότα πρόβατα, θὰ σᾶς δεχθῶ καὶ πάλιν
καὶ θ' ἀνατρέξωμεν μαζὶ ἵστην ἐποχὴν τὴν πρώτην,
πατάσσοντες καὶ πλήττοντες τὸν κάθε συνωμότην.

Φθάνει καὶ μόνον, μὲς ἀμί, τὰ πρῶτα νὰ σκεφθῆτε
κι' ἀπὸ καρδίας ὅλοι σας νὰ μεταμεληθῆτε
κι' ἐγὼ μὰ τὴν ἀθάνατον ἑβδόμην Ἀπριλίου
καθὼς τὸν Ἄσωτον υἱὸν τοῦ Εὐαγγελίου
θὰ σᾶς δεχθῶ περιχαρῆς, τὰς χεῖράς σας θὰ δράξω
καὶ κάθε μόσχον σιτευτὸν πρὸς χάριν σας θὰ σφάξω.

Κι' ἂν ἄλλοτε, ἀγαπητοί, μοῦ ἔβγαλατε τὴν πίστι,
ἀλλ' εἶναι ἡ μετάνοια τῶν ἀρετῶν καλλίστη,
πολλὴ δὲ χάρις δίδεται πρὸς τὸν ἀπολωλότα
καὶ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πατρὸς ἐρχόμενον ὡς πρῶτα,
πολὺ δὲ περισσότερον εἰς ὅποιον ἐπιστρέφει
ἄστο κόμμα ποῦ τὸν ἔθρεψε καὶ πάντα θὰ τὸν τρέφῃ.

Ἐλάτε εἰς τοῦ Θεοδωρῆ τὴν ἀνοικτὴν ἀγκάλην
καὶ ὅτι Ἑλληνας ἐσμὲν νὰ κραξώμεν καὶ πάλιν
νὰ ρίψωμεν τὴν ἐπαρσιν Τρικούπη τοῦ προδότου,
ὅστις, καθὼς γνωρίζετε, δὲν ἔχει τὸ θεὸ του,
ἐλάτε ὅλοι ἐν χορῷ εἰς τὴν βουλὴν νὰ πᾶμε,
ν' ἀκούσωμε πολλαῖς φωναῖς καὶ λάχανα νὰ φᾶμε.

Συνάδελφοι ἐν τῷ πυρὶ καθὼς κί' ἐν τῷ σιδήρῳ,
τοῦ νῦν πρωθυπουργεύοντος τὴν κεφαλὴν οἰκτεῖρω,
διότι ὁ ἀναίσθητος ἐν πάσῃ πεποιθήσει
πιστεύει πῶς τὰς ψήφους σας καὶ πάλιν θὰ κερδίσῃ
καὶ θ' ἀπατᾷ ἐπὶ πολὺ τὸν εὐγενῆ λαὸν
κατόπιν τοῦ ζητήματος τῶν Περιφερειῶν.

Μὰ τὰς περιφερείας μας τὰς τότε ὑμνηθείσας
καὶ εἰς τὰς ἔδρας τῆς βουλῆς τοσοῦτον θερμανθείσας,
εἰς τὰς Ἀθήνας τρέξετε χωρὶς ἀργοπορίαν
καὶ μετ' ἐμοῦ πατάξετε εἰς πρώτην εὐκαιρίαν
τὰ φαῦλα Νομοσχέδια τῶν Περιφερειῶν,
ἀλλέως καταστρέφεται τὸ πᾶν μὰ τὸν θεόν.

Ἐνθυμηθῆτε ἑστοὺς καιροὺς ἐκείνους, μετ' ἀμὶ,
πῶς ἔφαγα κί' ἐγὼ μετ' ἑσᾶς ἀλάτι καὶ ψωμί
καὶ ἤδη τέκνα τοῦ πυρὸς καθὼς καὶ τοῦ σιδήρου,
δεχθῆτε τὴν ἐκδήλωσιν ἀγάπης διαπύρου
κί' ἀνοίξετε τὰ μάτια σας κί' ἐξέλθετε τῆς πλάνης...
Αὐτὰ καὶ σᾶς ἀσπάζομαι... ὁ φίλος Δ ε λ η γ 1 ἄ ν η ς.

Τοῖς φίλοις καὶ ἀγαπητοῖς
ὁ ἐκ Μολάων βουλευτής.

Μὴ δίδετε ἀκρόασιν ποτὲ ἑστὸν Δεληγιάννη
κί' ὁ Θεόδωρος τίποτε δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάνῃ.
Ἐκεῖνος ἤλθε μὴν ἅμα φορὰ ὡς χρὴ καὶ δεῖ καὶ πρέπει,
ἀλλ' ὅπως τὰ κατάφερε τὸ κλούβιο τοῦ κεφάλι,
σᾶς βεβαιώνω τὴν ἀρχὴν πῶς δὲν τὴν ξαναβλέπει
κί' αὐτὴ τὴν σκέψιν ἄγρηγορα ὁ νοῦς του ἄς τὴν βγάλῃ.

Εἰπέτε του, παρακαλῶ καὶ σεῖς νὰ μὴν ἐλπίζῃ
καὶ πῶς ἀδίκως χάνεται κί' ἀέρα κοπανίζει.
Ἐκεῖνος ἐκυβέρνησε, ἄς ἔλθουν τώρα κί' ἄλλοι,
ποῦ ἔχουν πρὸ πολὺ μῆλο καὶ πρὸ γερὸν κεφάλι
καὶ ἂν ἀνάγκη κάποτε δεινὴ τοὺς παρασφίγγῃ,
ἔμποροῦν νὰ βγάλουν μὴν χαρὰ κί' ἀπὸ τῆς μυτῆς ξύγκι.

Ἐδῶ κί' ὁ μόσχος ὁ πολὺς καὶ τὸ γλυκὸ ψωμί,
ἔδῶ τὸ μέλι ἀφθονοῦν κί' ἡ ἀμβροσία τρέχει,
ἐγὼ, ἐγὼ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθὴς εἰμί,
ποῦ ὅλο τὴν κλαδεύουνε καὶ κλαδεμμὸ δὲν ἔχει.
Ἐδῶ ζωὴ καὶ λεβεντιά καὶ ζάχαρες καὶ μέλια,
ἔδῶ ρουσφέτι μπόλικο καὶ φούρνοι μετ' ἀρβέλια.

Ἀφήστε τὸν Θεόδωρον καὶ τρέξετε κοντὰ μου,
ἂν θέλετε, μωρὸ παιδιὰ, νὰ ἴδῃτε προκοπή...
ἔσεῖς γνωρίζετε γὰρ σᾶς τί γοιόθῳ ἑστὴν καρδιά μου
καὶ εἶναι ὅλως περιττὸν ἢ γλώσσα νὰ τὸ πῇ.
Γνωρίζετε πρὸς χάριν σας τί κάνω καὶ δὲν κάνω,
πῶς καὶ τὰ δηρὰ ποδάρια μου σ' ἕνα παπούτσι βάνω.

Ὅστις λοιπὸν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ συμφέρον θέλει,
ὡς φίλος τῆς ἡμέρας του μαζί μου ἄς περῶ.

νὰ τὸν ταῖζω ζάχαρι, νὰ τὸν ποτίζω μέλι
καὶ τὴν πατρίδα μετ' ἐμοῦ κί' αὐτὸς νὰ κυβερνᾷ.
Δι' ὅλους εἶναι ἀνοικτὴ τοῦ οἴκου μου ἡ θύρα
κί' ὅποιος κτυπήσῃ μὴν φορὰ, χρυσοῦ θὰ ἔχῃ μοῖρα.

Ἄς μὴ φανῇ, μωρὸ παιδιὰ, κανένας μαιγοχάφτης
κί' ἂν ἡ πατρίς πολύτιμον ἐστὶ καὶ ἱερὸν,
πλὴν τὸ Ταμεῖον ἄμεινον μᾶς φαίνεται καὶ ταύτης
καὶ πάντοτε καὶ μάλιστα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν.
Αὐτὰ σᾶς λέγω, βρὲ παιδιὰ, μ' ὀλίγα λόγια σκέτα
καὶ ὅποιος δὲν κατάλαβε, ὄρσε, γαμπρέ, κουφέτα.

Τρικούπης πρὸς φίλους,
πολλοὺς καὶ ποικίλους.

Ἐντὸς ὀλίγου κρίσιμοι μᾶς ἔρχονται στιγμαὶ
καὶ δύο ὑπανοίγονται πεπατημένοι δρόμοι,
ὁ εἰς πρὸς τὸν Θεόδωρον κί' ὁ ἄλλος πρὸς ἐμέ,
ὑπάρχει δὲ καὶ τρίτος τις διάδρομος ἀκόμη,
πλὴν περὶ τούτου, κύριοι, καθὼς καὶ περὶ ἄλλων,
δὲν πρέπει λόγον παντελῶς νὰ κάμωμεν μέγαλον.

Ἐὰν λοιπὸν σεβόμενοι τὸν καθεστῶτα νόμον
ἀκολουθήσετε ὡς πρὶν τὸν ἰδικὸν μου δρόμον,
ἔχει καλῶς... ψηφίζονται καὶ ἄλλοι νέοι φόροι
κί' ἐπὶ καιρὸν θὰ λέγεσθε ἀκόμα βουλευφόροι,
πολλῆς τυγχάνοντες τιμῆς καὶ ὑψηλῆς εὐνοίας.
καὶ μετ' ἡμῶν σκεπτόμενοι περὶ Μακεδονίας

Σκεφθῆτε δι' αὐτὸ καλῶς, σᾶς λέγω δὲ συντόμως
πῶς ταῦτα ἔχει τὰ καλὰ ὁ ἰδικὸς μου δρόμος.
Ἄν δὲ πρὸς τὸν Θεόδωρον καὶ πάλιν πορευθῆτε,
τὰς θύρας τότε παρευθὺς τῶν Ὑπουργείων κλείω
κί' ὡς ποῦ ἐπὶ ὀκτὼ φοραῖς λουκάνικον νὰ πῆτε,
εἰς τὰ ἔξ ὧν συντίθεσθε καὶ νῦν σᾶς διαλύω.

Λαιμοδέταις καὶ καπέλα,
ὅπου εἶναι μία τρέλλα.

Εἰς τοῦ Ἐ ρ μ ο ὕ τὸν δρόμον εἰς τὴν Καπνικαρέα,
εἰς τὸ Πιλοπωλεῖον ἐκεῖνο τοῦ Κασδόνη,
καπέλα ὅσα ὅσα ποικίλα καὶ ὠραία,
ποῦ ὅποιος τὰ φορέσῃ ποτὲ δὲν τὰ παληώνει.
Ἄμμε οἱ λαιμοδέταις καὶ τᾶλλα φιγουρίνια...
μὰ πρὸ καλὸ ἀπ' ὅλα εἶν' ἡ μεγάλη φτήνηνι.

Ἡμερολόγιον Στατιστικῆς
κί' ὕλης ἀνάπλεων σημαντικῆς.

Ἡμερολόγιον Π α ν ἄ με ὠφελίμους γνώσεις
καὶ εἰς κυρίους χρήσιμον καθὼς καὶ εἰς κυρίας,
ποῦ τὸν παρὰ σου ἄδικα γὰρ τοῦτο δὲν θὰ δώσῃς,
ἀφοῦ θὰ βρῆς περὶ παντὸς πολλὰς πληροφορίας.
Ἐδῶ μὲν μιάμιση δραχμὴ, γὰρ δὲ τὰ ἔξω μέρη
δηρὰ φ ρ ἄ γ κ α νᾶναι καὶ χρυσοῦ κί' ἀρξάν κοντὰν' σὸ γέ

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα σὲ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτεῶν — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενέτων· Ἐδ Φρονοῦντων· — νόκτα ἑμέρα συζητοῦνται
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶσους
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὴ μάνδρα μὲ γαϊδούρια